

mer til afstemningen, så tror jeg i virkeligheden, der er et bredt flertal for finansloven. Det tror jeg, og jeg vil sige, at det har den også fortjent. Det er simpelt hen den bedste finanslov i mands minde.

Hvis finansloven skal være det solide fundament for at gøre det godt for danskerne, så har vi aldrig nogen sinde haft et mere solidt fundament, hverken til at finansiere service i kommunerne eller servicere det, vi selv står for, det, der går ud over de konti, som Folketinget selv dirigerer. Aldrig nogen sinde har der været et bedre fundament. Så de, der ønsker menneskene det godt, kan med god samvittighed stemme for finansloven, for det er et godt bidrag til ikke alene politisk fred, men også til julefred og til, at det, vi skal forhandle næste år, har det allerbedste afsæt. Det har det i forhold til tidligere tider i dansk historie, og det har det i forhold til aktuel international historie.

Derfor er jeg meget glad for, at det, der er sket både under diskussionen om ændringsforslagene, og det, der kommer til at ske her, i virkeligheden er, at man cementerer det, som regeringen har lagt frem, og som jo er et bidrag fra forskellige partier.

Det har ikke været overraskende, at det parti, der egentlig bærer økonomien, og som er med til at fastholde det unikke i skattestopet, og hvad det har betydet, dem, der er med til at finansiere det, for så vidt også er dem, der er med til at bære det på sidste stræk. Det ved alle; sådan er det. Det var hr. Ole Sohn, som på et tidspunkt også sidste gang sagde, at sådan er realiteterne, det ved alle. Man kan tale imod det, men sådan har det jo egentlig altid været, og det er forståeligt nok. Men ellers har der jo været et broget flertal om delområder.

Jeg håber, og det er så også en opfordring til hr. Henrik Sass Larsen, at man også begynder på den vej sammen med Velfærdskommissionen, at i stedet for at melde sig ud af aftaler, så vil man melde sig ind i aftaler, for det tjener nok alle bedst. Når jeg hører kritikken på boligområdet, skatteområdet, trafikområdet osv., så er det jo områder, man har meldt sig ud af. Eller når nogen spørger: Hvad gør man egentlig for at få flere indvandrere i arbejde? Jamen der har vi en ny chance til alle, som både dækker indvandrere og danskere, der har været holdt uden for arbejdsmarkedet måske på helt urimelige vilkår. Så det er jo det, man gør. Hvis man vil gøre det godt og

være med ved bordet, så skal man ikke melde sig ud, men melde sig ind.

Men som sagt kan jeg kvittere for det, der er sagt fra Socialdemokratiets side, for der er ingen tvivl om, at for os er det også en væsentlig faktor, hvad Socialdemokratiet egentlig gerne vil bidrage med, hvis vi skal etablere et sådant flertal omkring Velfærdskommissionen.

Derfor skal jeg ikke her hverken ødelægge julefreden i al almindelighed eller sige, hvad der ikke nødvendigvis skal siges, for meget er sagt. Sådan er det, og så må jeg også konstatere, at vi ikke er enige i Folketinget på alle punkter, men det er vel også sådan, folkestyret er, at nogle er i regering og andre er i opposition, og så er retorikken derefter.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er en lang række, der har ønsket ordet for korte bemærkninger. Det er først hr. Johs. Poulsen.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Man kan ikke lade være med at trække på smilebåndet, når man hører finansministeren her forelægge, hvordan han ser på situationen. Når oliemilliarderne vælter ind fra Nordsøen, hvilket finansministeren jo ikke har nogen som helst indflydelse på, så kan man sådan billedligt talt hurtigt få det billede i hovedet af finansministeren, der siger: Ih, hvor vi gungrer, og ih, hvor vi kører derudad. Men det er jo på baggrund af noget, som bl.a. finansministeren ikke har haft nogen som helst indflydelse på.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er: For en lille uge siden fra den samme talerstol, hvor finansministeren står nu, sagde finansministeren, at han ikke vidste noget som helst om fordelingen af den overskridelse af budgetterne, der lå i amter og kommuner, altså de 3 mia. kr., og i al fald ikke de 2,2 mia. kr. for primærkommunerne. Da jeg så oplyste, at halvdelen af det var engangsudgifter, sagde finansministeren igen, at han ikke havde nogen holdning til, hvordan det fordelte sig. Nu viser det sig i et brev fra Kommunernes Landsforening til borgmestrene, at man allerede på mødet den 22. november gjorde finansministeren opmærksom på, at sådan var fordelingen af overskridelsen. Vil det sige, at finansministeren ikke fortalte Folketinget, hvad han vidste, da han for en uge siden svarede på det selv samme spørgsmål?